

meget muligt, at vi ogsaa kunne faa dette lille Ønske opfyldt.

I Tilslutning til det ærede Medlem for Næstved (Andreasen), som talte før, maa jeg sige, at af de Takstforhøjelser, der ere foreslaaede nu, er sikkert den mindst populære Forhøjelsen af Iltogsbilletten. I Roskilde har man allerede længe beklaget at skulle betale 30 Øre i Overpris paa en Billet for at faa en hurtig Køretur til København, og man har i sit stille Sind haabet paa, at det kun var et Tidsspørgsmaal, naar man blev de 30 Øre kvit og fik Lov til at køre for samme Betaling med Iltog som med andre Tog. Man vil da forstaa, at er det galt i Næstved, hvor der er den lange Afstand til Hovedstaden, er det dobbelt saa galt ved Roskilde. Der er man bleven ganske forbløffet over, at man, hvis dette bliver vedtaget, i Fremtiden skal betale 50 Øre mere for at komme med Iltog til København. Jeg vil da tillade mig at haabe, at de Udtalelser, der ere faldne fra forskellige ærede Medlemmer her i Tinget mod Forhøjelsen af Taksten for Iltogsbilletter, maa føre til, at den højtærede Minister siger til sig selv: Lad os stryge den. Det gaar sikkert nok foruden. Det vilde i høj Grad bidrage til at gøre den højtærede Trafikminister populær.

Der er endvidere et tredie Andragende, som ogsaa har faaet en højst ublid Skæbne fra Generaldirektoratets Side. Det er et Andragende fra St. Jørgensbjergs Sogneraad, hvori det andrager om, at der maa blive foretaget en Forbedring af Underkørselen ved Røde Port. Den er meget gammel, den skriver sig fra den Gang, Broen blev anlagt i 1847. At Færdselen er bleven betydelig forøget siden den Tid, ere vi alle klare over. Og den er saa smal, at det med den nuværende stigende Færdsel er meget farligt at bevæge sig igennem den, ikke mindst af den Grund, at saavel Automobiler, som der før blev talt om, som Motorcykler o. s. v. køre meget nede i Roskilde og passere denne Port. Man har da fra St. Jørgensbjergs Sogneraad anmodet Generaldirektoratet om, at der Øst for Banen maatte blive en Gennemgang for gaaende. Det er i højeste Grad farligt, specielt for Børn og gamle Folk, særlig i fedtet Føre at passere Porten, da man ikke kan komme til Side, hvis man først er kommen ind under Overkørselen. Tidligere har der været Aabninger i Pillerne ved Siden, hvad der dog i nogen Grad kunde yde en Beskyttelse, men de ere murede til, i alt Fald er der

kun een tilbage. Tilmuringen er vel sagtens sket for at stive Broen af, men derved er Gennemgangen bleven saa meget farligere. Derfor er det et almindeligt Ønske, at der maa blive foretaget Forbedringer. Man har særlig her peget paa en Gennemgang Øst for Gennemkørselen. Der er imidlertid svaret fra Statsbanernes Side, at det var ikke Statsbanernes Opgave at foretage nogen Forbedring i det her paa-klagede Forhold. Nu har Sogneraadet for-gæves brudt Hjernen med, hvem der da skulde foretage Forbedringen, thi det til-lades ikke andre at pille ved Jernbane-legemet. Jeg maa tillade mig at spørge den højtærede Trafikminister, hvorledes man kan tænke sig disse Forhold foran-drede og forbedrede, naar ikke Statsbanerne skulle have med det at gøre, og hvem der da skulde sørge for at forbedre disse Forhold. At det er paatrængende nødvendigt, vil den højtærede Trafikmini-ster let kunne faa at vide ved nærmere at undersøge Forholdene.

Maa jeg dernæst sige, at jeg med Glæde har set den Bevilling paa 5½ Mill. Kr. til rul-lende Materiel. Der er jo ingen Tvivl om, at der er stærk Brug for en Forøgelse af dette, ogsaa af den Grund, at en Del af det gamle skal udrangeres. Men af denne Bevilling er der 1,069,000 til 350 Gods-vogne, og naar man ser i Bemærkningerne til Bevillingen, at der i April i Fjor manglede 5,722 Godsvogne for at kunne tilfredsstille Efterspørgselen, synes de 350 kun at være en Draabe i Havet. Naar jeg særligt om-taler dette, er det, fordi man dels i Ros-kilde og dels i Hedehusene har lidt meget under Mangel paa Godsvogne. Man har gentagne Gange fra Skærvefabrikkerne og Grusgravene henvendt sig paa Hedehusene og Roskilde Stationer og bestilt saa 25, saa 30, saa 35 Vogne, men i Stedet for det bestilte Antal har man i mange Til-fælde maattet nøjes med 1 à 2 og til Ti-der med slet ingen Vogne. At det er i høj Grad generende for disse Forretninger, vil man kunne forstaa. Man glædede sig, da der nu paa Finansloven var opført et saa stort Forslag til Bevilling paa Gods-vogne, til, at den Tid ikke var fjern, da denne kedelige Mangel var afhjulpen. Men, som sagt, det forekommer mig, at 350 ikke ville slaa til, naar der er Tale om at af-hjælpe den eksisterende Mangel. Naar der skal udrangeres en Del, og med Henblik paa den stadig stigende Efterspørgsel ser jeg ikke rettere, end at den hidtilværende Mangel vil vedblive, saa at det ser meget mistrøstende ud. Jeg ved ikke, om den